

Licht dat ruimte geeft
een passie cantate naar het Evangelie van Marcus

Uitgevoerd door
Christelijk Gemengde Zangvereniging "Volharding Leidt tot het Doel"
uit Scheveningen
Onder leiding van Arie Vooijs

Dorpskerk Zoeterwoude
Liturgie voor 29 maart 2024, Goede Vrijdag
Ouderling: Gerrit van Dijk, diaken: Petra van Kampen
Koster en geluid: Michel Vlootman

Welkom

Gebed

Gedenk, o God van Genade
al uw daden van ontferming
en strek uw zegenende armen uit
over ons en over al die mensen
voor wie uw eigen Zoon
de pijnen heeft doorstaan,
de pijn van verwerping, vernedering, verlatenheid,
tot in de diepste diepten.
Door hem, Jezus Christus, uw Zoon, onze Heer,
die met U in de eenheid van de Heilige Geest
leeft en regeert in de eeuwen der eeuwen
Amen

Stilte

Vergeef mij (naar Psalm 51:1-14)

voor- & naspel: Allemande uit de Französische Suite 5 J. S. Bach

Recitatief "Laat de kinderen tot mij komen"

Eeuwig Leven

Aankondiging van het lijden

Lezing Marcus 10: 48-52

*Bij Jericho zat er een blinde bedelaar langs de weg. Het was Bartimeüs, de zoon van Timeüs. Toen Bartimeüs hoorde dat Jezus van Nazaret voorbij kwam, begon hij luidkeels te roepen:
'Zoon van David, Jezus, heb medelijden met mij!'
Jezus bleef staan en vroeg hem: 'Wat wilt u dat ik voor u doe?'
De blinde antwoordde: 'Rabboeni, zorg dat ik kan zien.'
Jezus zei tegen hem: 'Ga heen, uw geloof heeft u gered.'*

NLB 534 Hij die de blinden weer liet zien (koor 1 & 3, allen 2 & 4)

- 2) Hij die de lammen lopen liet
hun dode krachten deed ontvlammen
is zelf de weg tot waar geluk:
ons levenspad, de Zoon van God.

- 4) Hij die de doven horen deed
hun eigen oren deed geloven
is zelf het woord dat waarheid spreekt:
het levend woord, de Zoon van God

Lezing Marcus 11: 1-10

Vanuit Jericho ging Jezus met zijn leerlingen op weg naar Jeruzalem. Toen zij in de buurt waren van Betanië bij de Olijfberg, stuurde Hij twee van zijn leerlingen vooruit. "Ga naar het dorp dat daar ligt. Zodra jullie er komen, zullen jullie daar een ezelsveulen vastgebonden zien staan. Dit ezelsveulen is nog nooit door iemand bereden. Maak het los en breng het hier. Als iemand jullie vraagt waarom jullie dat doen, zeg dan: "De Heer heeft het nodig, Hij zal ze meteen weer terug sturen." De leerlingen brachten het ezelsveulen naar Jezus en legden hun mantels over het dier. Jezus ging op het ezelsveulen zitten. De mensen om hen heen en langs de weg spreidden hun mantels en takken met bladeren op de weg uit en riepen luidkeels: "Hosanna! Gezegend Hij die komt in de naam van de Heer. Gezegend het komende koninkrijk van onze vader David. Hosanna in de hoogste hemel."

De intocht in Jeruzalem (NLB 550: koor 1, allen 2 & 3)

- 2) Verheug u, gij dochter van Sion,
en jonkvrouw Jeruzalem, juich!
Hij zal u regeren
met God en met ere.

De wagens, de paarden,
de wapens, de zwaarden,
krijgsvollende plannen,
Hij zal ze verbannen,
Hij zal ze verdoen in zijn toorn en zijn recht,
het is van tevoren voorzeggd.

3) Verheug u, gij dochter van Sion,
en jonkvrouw Jeruzalem, juich!
Zijn daden, zij zullen
de aarde vervullen,
voor jood en voor heiden
door dood en door lijden
draagt Hij met zich mede
de blijdschap, de vrede,
Hij rijdt op een ezel. Hij lijdt als een knecht,
zo brengt Hij het leven terecht.

Lezing Marcus 13: 3-32

Enkele dagen later zat Jezus met zijn leerlingen op de Olijfberg en sprak met hen over het einde van de tijd. "Als jullie berichten horen over oorlog en oorlogsdreiging, wees dan niet verontrust. Die dingen moeten gebeuren. Overal zullen er aardbevingen en hongersnoden zijn: dat is het begin van de weeën. Er zullen valse messiassen en valse profeten komen. Zij zullen wonderen verrichten om zo mogelijk Gods uitverkorenen te misleiden. Maar in de dagen na de verdrukking zal de zon verduisterd worden en de maan geen licht meer geven, de sterren zullen uit de hemel vallen en de hemelse machten zullen wankelen. Dan zal men de Mensenzoon zien komen op de wolken, bekleed met grote macht en luister. Niemand weet wanneer die dag of dat moment zal aanbreken. Zelfs de engelen in de hemel en de Zoon niet. Alleen de Vader weet het."

Intermezzo

Lezing Marcus 14: 1-11 & 17

De volgende dag zou het feest van Pesach en het Ongedesemde brood beginnen. De hogepriesters en schriftgeleerden zochten naar een mogelijkheid om Hem door middel van een list gevangen te nemen en te doden. "Maar niet op het feest," zeiden ze, "want dan komt het volk in opstand." Jezus was in Betanië en nam deel aan een maaltijd in het huis van Simon toen er een vrouw binnenkwam. Zij had een albasten flesje met zeer kostbare, zuivere nardusolie bij zich. De vrouw brak het flesje open en goot de olie uit over het hoofd van Jezus. Sommigen van de aanwezigen waren geërgerd en voeren tegen de vrouw uit: "Waar is deze verkwisting goed voor? De olie had immers voor meer dan driehonderd denarie verkocht kunnen worden. Dit geld hadden we aan de armen kunnen geven!" Jezus greep in en zei: "Laat haar met rust! Waarom vallen jullie haar lastig? Ze heeft iets goeds voor mij gedaan. De armen zijn altijd bij jullie. Jullie kunnen voor hen zorgen wanneer je maar wilt. Ik zal echter niet altijd bij jullie zijn. Wat zij kon, heeft zij gedaan. Ze heeft mijn lichaam nu al met olie gebalsemd, met het oog op mijn begrafenis. Ik verzeker jullie: waar ook maar ter wereld het goede nieuws verkondigd wordt, daar zal ter herinnering aan haar worden verteld wat zij gedaan heeft." Toen ging Judas Iskariot, een van de twaalf leerlingen, naar de hogepriesters om Hem aan hen uit te leveren. Toen de hogepriesters dit hoorden, waren ze opgetogen en beloofden ze hem geld te zullen geven. Judas zocht op een mogelijkheid om Hem op een geschikt moment uit te leveren. Op de avond van de eerste dag van het feest van het Ongedesemde brood waren Jezus en de leerlingen in de stad om de maaltijd te vieren.

NLB 569 Toen Jezus wist: nu is gekomen (koor 1 & 4, allen 2 & 3)

- 2) Hij gaf ons zwijgende een teken
en kwam ons voet voor voet nabij,
Hij deed het water van zich spreken,
het stort zich uit en reinigt mij.

- 3) Zo is de Heer een knecht geworden
en tot de bodem toe gegaan
om ons met ootmoed te omgorden,
Hij doet ons zijn geringheid aan

Lezing Marcus 14: 18 - 21

"Ik verzeker jullie: een van jullie, die met mij eet, zal Mij uitleveren" Deze uitspraak van Jezus tijdens de maaltijd sloeg in als een bom. De leerlingen werden bedroefd en vroegen één voor één aan Hem: "Ik ben het toch niet?" Jezus antwoorde "Het is één van jullie twaalf, die met Mij uit dezelfde schaal eet. Want de Mensenzoon zal heengaan zoals over Hem geschreven staat, maar wee de mens door wie de Mensenzoon uitgeleverd wordt: het zou beter voor hem zijn als hij nooit geboren was."

De opgang

Lezing Marcus 14: 26

Toen zongen zij de lofzang en vertrokken naar de Olijfberg.

Samenzang NLB 556 Alles wat over ons geschreven is (1 & 2)

- 1) Alles wat over ons geschreven is
Gaat Gij volbrengen deze laatste dagen,
Alle geboden worden thans voldragen
Alle beproeving van de wildernis

2) Dit is uw opgang naar Jeruzalem
Waar Gij uw vrede stelt voor onze ogen,
Vrede aan allen die uw naam verhogen:
Heden hosanna, morgen kruisig Hem!

Lezing Marcus 14: 32 - 35

Ze kwamen bij een plek die Getsemane heette, en Hij zei tegen zijn leerlingen: 'Blijven jullie hier zitten, terwijl Ik ga bidden.' Hij nam Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee. Hij voelde zich onrustig en angstig worden en zei tegen hen: 'Ik ben diepbedroefd, tot stervens toe. Blijf hier waken.' Hij liep nog een stukje verder, liet zich toen op de grond vallen en bad dat dit uur zo mogelijk aan Hem voorbij mocht gaan.

Abba Vader (Marcus 14:36)

Lezing Marcus 14: 37 - 39

Hij liep terug en zag dat zijn leerlingen lagen te slapen. Hij zei tegen Petrus: 'Simon, slaap je? Kon je niet één uur waken? Blijf wakker en bid dat jullie niet in beproeving komen; de geest is wel gewillig, maar het lichaam is zwak.' Weer ging Hij weg om te bidden, met dezelfde woorden als daarvoor.

Abba Vader

Lezing Marcus 14: 40

Toen Hij weer terugkwam, lagen ze opnieuw te slapen, want hun ogen vielen steeds dicht, en ze wisten niet wat ze Hem moesten antwoorden. Weer ging Hij weg om te bidden, met dezelfde woorden als daarvoor.

Abba Vader

Lezing Marcus 14: 41 -42

Toen Hij voor de derde maal terugkwam, zei Hij tegen hen: 'Liggen jullie daar nog steeds te slapen en te rusten? Het is genoeg. Het ogenblik is gekomen waarop de Mensenzoon wordt uitgeleverd aan de zondaars. Sta op, laten we gaan; kijk, hij die Mij uitlevert, is al vlakbij.'

De arrestatie

Intermezzo

Lezing Marcus 14: 53-72

Jesus werd meegevoerd naar het huis van de hogepriester. Petrus volgde Hem op een afstand. Op de binnenplaats van het huis van de hogepriester ging hij tussen de knechten zitten en warmde zich aan het vuur. Ondertussen probeerden de hogepriesters en het hele Sanhedrin Jezus op grond van een getuigenverklaring ter dood te veroordelen. Ondanks vele valse verklaringen lukte dat niet. Toen vroeg de hogepriester Hem: "Bent U de Messias, de Zoon van de Gezegende?". Jezus antwoordde: "Dat ben Ik, en u zult de Mensenzoon zien zitten aan de rechterhand van de Machtige en Hem zien komen met de wolken van de hemel." De hogepriester scheurde zijn kleren en zei: "Waarvoor hebben we nog getuigen nodig? U hebt de godslastering gehoord. Wat is uw oordeel?" Allen oordeelden dat Hij schuldig was en de doodstraf verdiende. Op de binnenplaats liep een dienstmeisje van de hogepriester voorbij. Toen ze Petrus bij het vuur zag zitten, keek ze hem aan en zei: "Jij was ook bij de Jezus van Nazaret!". Petrus ontkende dat en ging naar buiten, naar het voorportaal. Er kraaide een haan. Toen het meisje hem daar weer zag, zei ze tegen de omstanders: "Hij is één van hen!". Petrus ontkende het weer. Al snel zeiden ook de omstanders tegen Petrus: "Je bent wel degelijk één van hen, jij komt immers ook uit Galilea." Petrus begon te vloeken en zwoer: "Ik ken die man over wie jullie het hebben niet!". Meteen kraaide de haan voor de tweede keer. En Petrus herinnerde zich dat Jezus tegen hem gezegd had: "Nog voor

de haan tweemaal gekraaid heeft, zul jij Mij driemaal verloochenen". En toen hem dat te binnen schoot, begon hij te huilen.

Vergeef mij (naar Psalm 51:1-14)

Lezing Marcus 15: 1-39

's Ochtends vroeg kwamen de hogepriesters, de oudsten, de schriftgeleerden en het hele Sanhedrin in vergadering bijeen. Nadat ze Jezus geboeid hadden, leidden ze Hem weg en leverden Hem over aan Pilatus. Pilatus had de gewoonte om op het pesachfeest één gevangene, die door het volk gekozen werd, vrij te laten. Het volk koos voor Barabbas, een opstandeling die tijdens een oproer had vermoord. Pilatus vroeg aan het volk: "Wat moet ik dan doen met de man die u de koning van de Joden noemt?" Het volk begon te schreeuwen: "Kruisig Hem!" Toen Pilatus vroeg: "Wat heeft Hij dan misdaan?", schreeuwden ze nog harder: "Kruisig Hem!". Omdat Pilatus de menigte tevreden wilde stellen, liet hij Barabbas vrij. Jezus liet hij eerst geselen en daarna leverde hij Hem uit om gekruisigd te worden. De soldaten brachten Jezus naar Golgota om Hem te kruisigen. Daar aangekomen kruisigden ze Hem en verdeelden zijn kleren onder elkaar. Ze dobbelden erom wie wat zou krijgen. Samen met Hem kruisigden ze twee misdagers. Op het middaguur viel er duisternis over het hele land, die drie uur aanhield. Aan het einde daarvan, in het negende uur, riep Jezus met luide stem: "Eloï, Eloï, lema sabachtani?" In onze taal betekent dat "Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten?" Daarna blies Hij de laatste adem uit. En het voorhangsel van de tempel scheurde van boven tot onder in tweeën. Toen de centurio, die recht tegenover Hem stond, Hem zo zijn laatste adem zag uitblazen, zei hij: "Werkelijk, deze mens was Gods Zoon."

Stilte

Doven van de kaarsen en wegdragen van de Paaskaars

NLB 590 Nu valt de nacht (koor: 1, 3 & 5 allen: 2 & 4)

2) De wereld gaf
Hem slechts een graf,
Zijn wonen was Hem zwerven;
Al zijn onschuld werd Hem straf
En zijn leven sterven.

4) 't Is goed, o Heer,
Gij hoeft de eer
Van God niet meer te staven
Leggen wij ons bij U neer,
In uw dood begraven

Vergeef mij (naar Psalm 51: 16-19 & 11-14)

voor- & naspel: Allemande uit de Französische Suite 5 J. S. Bach

In stilte verlaten we de kerk.